

ser, der ere komne fra Landstinget, noget lavere end de tilsvarende Toldsatser i Tyskland og Sverige, men jeg vil bede det ærede Medlem, saadan som han vist fuldt ud er i Stand til, at læse disse Satser med Kritik. Han maa jo ikke tage dem absolut, han maa jo, naar han f. Eks. afvejer de Toldsatser indenfor Metalgruppen, særlig Jern- og Staalindustrien, som ere komne ned til os fra Landstinget, og sammenligner dem med Sveriges og Tysklands Toldsatser paa de samme Ting, vel erindre, at f. Eks. Tyskland af Hensyn til sin store Højovnsindustri, sin store primære Jernindustri, har Toldsatser paa Plade-, Baand- og Stangjern, Blikfabrikation o. s. v. o. s. v., som løber op til 20 à 25 pCt. af Værdien, og at denne Told ikke traar paa Papiret, men paa Grund af Trusterens jernhaarde Herredømme gennemføres i den Grad, at hver Pfennig kommer ud deraf, men samtidig ganske vist sælges der til Udlandet nær ved Produktionsomkostningerne eller stundom under dem; man har mange interessante Eksempler derpaa. Jeg beder da det ærede Medlem betænke, at naar vi i Jernindustrien foreslaa Plader, Baand, Stænger, Blik, Valsetraad etc. etc. sat toldfri, og vore protektionistiske Nabolande have en Told derpaa, som vel at mærke udnyttes, og som gaar til 20—25 pCt., maa det ærede Medlem ikke absolut sammenligne de Tal, som staa i Landstingets Toldlov, med Tallene i den svenske og tyske Toldlov; thi selv et betydeligt lavere Tal i Landstingets Toldlov kan betyde en højere Beskyttelse, end der er i Sveriges og Tysklands. Det samme viser sig paa endnu flere Omraader, idet et af de smukkeste og jeg tror landgavnligste Træk i den Toldlov, vi have behandlet i Folketinget, netop er det, at vi saa godt som overalt frigøre Raastoffer og Hjelpestoffer, medens vore Nabolande ere inde paa en protektionistisk Politik over hele Lipien, idet de ogsaa beskytte Raastoffernes Frembringere og dem, der frembringe Halvfabrikata. Det ere vi her i Landet fri for, dels fordi vi have en sundere Opfattelse af disse Ting, og dels fordi mange Artikler, f. Eks. Jern i Plader og mange af de Ting, jeg nævnedes før, slet ikke frembringes her. Men naar man læser den med tilstrækkelig Kritik, tror jeg at maatte sige, at i det store og hele er den Toldlov, der er sendt ned fra Landstinget, i Virkeligheden en storprotektionistisk Toldlov. Hvis det ærede Medlem f. Eks. vilde tage det Eksempel —

jeg kan nævne Hundrede — at sammenligne Tolden paa simpel Porcelæn og Fajance paa det af Landstinget nedsendte Forslag med den tyske og svenske Toldlov, vil man se, at Landstingets Told er betydelig højere, og det samme vil man se paa mange andre Punkter.

Det ærede Medlem sagde, at vi burde vise vor oprigtige Forhandlingsvillighed ved ikke just at fremhæve, at Højre skulde gøre det længste Skridt. Det gør mig ondt, at det ærede Medlem synes at have overhørt, at jeg i det Foredrag, jeg holdt i Gaar, paaviste og paaviste uigendrivelig, at man ikke maa sammenstille det Toldlovsforslag, der er vedtaget i dette Ting, og det, der er vedtaget i Landstinget. Det Toldlovsforslag, der er vedtaget i dette Ting, er for sin Hovedstammes Vedkommende et Toldlovsforslag, der er blevet til, ikke som Udtryk for Folketingets Toldopfattelse, men som et Kompromis med Beskyttelsesmændene, et Kompromis, som udprægede Beskyttelsesmænd, der i dette Øjeblik sidde i Landstingets Højre — jeg skal ikke nævne Navne, det ærede Medlem ved, hvem jeg sigter til, — have stemt for, medens de nu fravige dette Kompromis, som de stemte for i Toldkommissionen, og sende os en Toldlov ned, hvis Satser ere betydelig højere end de, man den Gang enedes med os om. Paa samme Maade gik det de øvrige Toldsatser, vi enedes om med Finansminister Lüttichau, der var en udpræget Beskyttelsesmand, ligesom det Ministerium, han sad i, var et beskyttelsesvenligt Ministerium. Det er Toldsatser, der ere tiltraadte af Beskyttelsens Repræsentanter i sin Tid, og som vi sendte op til Landstinget. Men her staa vi over for et rent protektionistisk Forslag, som Landstinget sender ned til os, og som gaar langt ud over, hvad de samme Mænd paa et tidligere Stadium af Forhandlingerne have tiltraadt. Derfor kan der ikke være Tale om at mødes paa Halvvejen. Derfor maa det ærede Medlem finde sig i, at skal der blive et Resultat, maa det længste Skridt gøres fra deres Side, som have fraveget de Overenskomster, der tidligere ere sluttede om denne Sag.

Jeg vil endvidere knytte den Bemærkning dertil, at jeg ogsaa ønsker, at den politiske Gruppe, det ærede Medlem hører til, vil træde ind i Forhandlingen og virkelig vil bidrage til, at vi komme til et Resultat, men Betingelsen derfor er ganske vist, at det bliver væsentlig andre Forslag, vi faa at se, end dem, der nu ere sendte ned fra Landstinget, thi saa længe